

CARL JUNG: ΤΟ ΕΞΩ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ, ΤΟ ΜΕΣΑ Η ΜΗΤΕΡΑ!

✘ Για να κατανοήσουμε την προστατευτική ενέργεια των δύο γονέων, ας χρησιμοποιήσουμε την αναλογία της φωλιάς των πουλιών.

Η φωλιά των πουλιών αποτελείται από δύο μέρη:

-Το έξω στρώμα είναι σκληρό, συμπαγές, δομημένο από πιο σκληρά υλικά, κομμάτια ξύλο, πετρούλες, λάσπη κλπ., που αποτελούν ένα συγκεκριμένο οικοδόμημα που επιτρέπει στη φωλιά να αντέχει στις καιρικές συνθήκες, να είναι στερεή και ασφαλής. Μηχανισμός που φέρνει δομή στο αδόμητο.

-Το εσωτερικό στρώμα είναι πιο μαλακό, φτιαγμένο από πούπουλα κι άλλα μαλακά υλικά. Είναι το μητρικό πλαίσιο.

Το έξω είναι ο πατέρας, το μέσα η μητέρα.

Ένα παιδί μεγαλώνει και αναπτύσσεται μέσα στη μήτρα της μητέρας και εκεί προστατεύεται από τις απαιτήσεις και ιδιαιτερότητες του έξω κόσμου. Μετά τη γέννα, μέχρι να αυτονομηθεί το παιδί χρειάζεται ακόμα την προστασία της μητέρας.

Εδώ έρχεται ο πατέρας, μέσα από την καλή σχέση μεταξύ τους, να βοηθήσει το παιδί να χαλαρώσει τους δεσμούς του με την μητέρα και να αρχίσει τα δικά του βήματα στον κόσμο, να αναπτύξει την αυτοεκτίμησή του, την εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και να αυτονομηθεί από την μητέρα. Υπό την προστασία του πατέρα το παιδί εξερευνά τον έξω κόσμο, έτσι ώστε να μην παλινδρομήσει στην ενδομήτρια εμπειρία.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΕΙ ΣΤΟΝ ΓΙΟ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ. Ανεξάρτητα από το φύλο του παιδιού, ο πατέρας στην αρχή της ζωής του παιδιού, είναι η πηγή της προστασίας από τις δυνάμεις της παλινδρόμησης. Βοηθά να δομήσει το παιδί τα όριά του, την ταυτότητά του, λύνοντας το συμβιωτικό στάδιο με την μητέρα, να

έχει αίσθηση του εαυτού του, να λέει ναι ή όχι, τόσο στον έξω κόσμο, όσο και στον κόσμο των ενστίκτων και των επιθυμιών.

Η αρσενική αρχή είναι αυτή που βοηθά τον άνθρωπο να εδραιώσει τα όριά του, να βρεί την ταυτότητά του και αυτή η αρσενική δύναμη επίσης, (animus), φέρει τη θηλυκή αρχή έξω στον κόσμο, για να εκφραστεί. Ο γάμος αυτών των δύο αρχών επιφέρει την ισορροπία και την αρμονία.

Ο πατέρας δημιουργεί ένα ασφαλές μέρος για το παιδί που έχει γεννηθεί, στη θέση της ασφάλειας που το παιδί βίωνε στην μήτρα. Μεγαλώνοντας το παιδί, το βοηθά να διαπραγματευθεί με τον έξω κόσμο και να δομήσει την δική του Persona.

Η δημιουργία της Persona γίνεται σιγά σιγά από τα υλικά των γονεϊκών αξιών. Το πρώτο πρότυπο της διαμόρφωσης του εγώ είναι να συμπεριφερθώ με τον τρόπο που προσδοκούν οι γονείς μου.

Έτσι, η πρώτη persona, είναι οι συλλογικοί πολιτιστικοί κώδικες συμπεριφοράς και κρίσεων αξιών που εκφράζονται και μεταδίδονται από τους γονείς.

Στην πορεία της φυσιολογικής ψυχολογικής ανάπτυξης, πρέπει να υπάρξει μια διαφοροποίηση ανάμεσα στο εγώ και στην persona. Το παιδί χρειάζεται να συνειδητοποιήσει ποιο είναι ξέχωρα από τις εξωτερικές συλλογικές απαιτήσεις της κοινωνίας. Να γίνει ένα άτομο που έχει τις δικές του ιδέες και τον δικό του κώδικα συμπεριφοράς και ταυτόχρονα να ζει στον κόσμο και να προσαρμόζεται στις συλλογικές νόρμες. Αν δεν επιτευχθεί κάτι τέτοιο, εμφανίζεται ένα ψευδο-εγώ και ο άνθρωπος ταυτίζεται με τον ρόλο του.

Η persona δεν πρέπει να είναι υπερβολικά άκαμπτη ή λαμπρή γιατί αυτή η υπερβολή θα οδηγήσει στην δημιουργία μιας πιο σκοτεινής σκιάς.

Αν λοιπόν είμαστε μόνο persona, τότε δεν είμαστε γνήσιοι, γιατί δεν έχουμε επαφή με τον εσωτερικό, πραγματικό εαυτό μας. "Ο άνθρωπος -persona είναι τυφλός και δεν βλέπει την εσωτερική του πραγματικότητα, ακριβώς όπως ο άνθρωπος που δεν έχει καθόλου persona είναι τυφλός και δεν βλέπει την πραγματικότητα του κόσμου." C. Jung

Πηγή: renakomninou.blogspot.gr

Από/φωτογραφία: healingeffect.gr